

Die eadem recepti fuerunt a domino Henrico Biscop^e preposito ecclesie Bremensis^d in regno Suessie^e apostolice sedis nuncio de pecunijs per ipsum ibidem a rege Suessie^f et prelati dicti regni habitis et receptis ad cameram apostolicam quomodocumque pertinentibus [,] in quibus idem dominus^e prepositus pro resta eidem camere tenebatur [,] prout in computis et rationibus ^hper eum^h dicte camere redditus de premissis distincte declaravit ⁱet computavitⁱ [,] ipso manualiter solvente — ^kC·l·florenos fortes papales^k

I vänstra marginalen: Jn collectoria Suessie A; collectoria B.

^a Saknas B (fol. 61 v). ^{b-h} augusti B (fol. 61 v). ^c Så C; Bicop AB. ^d Så BC; Bremiensis A. ^e Suessio B; Suecie C. ^f Suecie C. ^g Saknas B. ^{h-h} Saknas B. ⁱ⁻ⁱ Saknas C. ^{k-k} I högra marginalen ABC.

b. *Liber magnus*: Introitus et exitus 303, fol. 50 (xcvi) v [C], Vatikanark. (jfr SD 7000 b).

Tryckt: L. J. Moltesen, De avignonske pavers forhold til Danmark (1896), s. 229 (n. XXXXIII); APD 605; APS Cam. 684 noter.

Fol. 50 v. Eisdem anno et pontificatu / die vicesima prima mensis augusti recepti fuerunt a domino Henrico Biscop / — — — fortes papales /

För de transumerade delarna av C se ovan A med därstädes i noterna angivna avvikelser.

7044.

1364 augusti 22.

Oslo.

Konung Håkan utfärdar skydds brev för Skeldulf Botulfsson, hans hustru, barn och gods; överträdelse straffas med 13 ¹/₃ mark till konungen för brevbrott och dubbla sedvanliga böter till den förfördelade. Därjämte stadfäster konung Håkan honom och hans arvingar i besittningen av (Kungs-)Näs gård i Näs socken i Jämtland i enlighet med det brev, som konungens fader (Magnus) givit honom därpå (1362 ²/₉, SD 6665), vid samma vite för brevbrott. Slutligen befäller konungen alla, som äro Skeldulf något skyldiga, att inom en halv månad från att de fått kännedom om detta brev betala skulden vid vite av 4 mark till konungen för brevbrott.

Avskrift i översättning på papper i vidimation av lagmannen i Trondheim och Jämtland Henrik Jörgensson, dat. Trondheim 1601 ²¹/₇, Norske Papirer, Norges Riksark. (överlämnad 1937 från Danmarks Rigsark., Reg. 57, fasc. 17). Vidimationen omfattar även de 4 vidfästa pergamentsbrev 1362 ²/₉ (SD 6665), 1373 ¹⁸/₈, 1381 ⁶/₈ och 1478 ¹⁴/₇.

Tryckt: Jämtlands läns Fornm.tidskr. VII (1921), s. 103; Jämtlands och Härjedalens Dipl. I: 2 (1946), n. 95.

Orig. har uppenbarligen varit avfattat på latin, ej på norska.

Haagenn medt Gudtz naade, Norgis och Suerrigs konning, sennder alle menndt thennom som thette breff see eller høre, Gudz hellsenn och sinn Wy wille att J schulle wide, att wy haffuer thagidh Skielldolph Botolphssønn, hanns quinde, hanns børnn och allt thet hannd haffuer, och hanns guodz baade löst och fast y mindre lodt och miere, j Gudz woldt, wor wernn och konngelige thrøst thill alle rette sager, fuldkommelige forbiudende huer manndt wdj huadt stadt eller condition som hannd er, hannom, hanns guodtz eller ware, wlouglige att wforrette y nogre maade, wdenn huem som thett giør wille bekomme aff oss wrede, straff och stuor omkostning, och der offuenn paa suare oss viij ørtug och xiiij mark y breffue brodt, och hannom sinn fulde rett dubbeltt efter loulige domme, ennd huilekenn som hannom, hanns guodtzs och thet hanndt aager giører well emodt, skulle bekomme och faa aff oss ynndeste, wenschab, medt sannt kierlighedt. Stadfeste wy och hannom medt thette wort breff thenn jordt som Ness hieder och wdj Ness soggenn y Jemptelannd ligger, och hanns arrfuinger, ligeruiss som wor kiere herre och faders breff som hannd hannom paa samme jordt giffuit haffuer,

och der om giort formelder, och forbiude wy nogenn mandt thenn samme jord for honnom eller hanns arrffuinger her effter att hindre eller quelle, wden huem som thet gjør will suare oss samme breffbrodt som for siger: Sammelethis biude wy wore ombodtz-mendt, lougmender, eedsuorne menndt och alle befalnings menndt, att størcke hannom thill thet fremmerste de kunde thill loug och rett imod huilckenn mandd hannd haffuer medt att giøre, Att wy haffuer giffuit hannom thette wort beskiermelsse breff sig thill størcke och frelsse, saa biude wy och alle de menndt som hannom nogenn louglike skyldt schulle bethale, att J bethaler hannom thett jnndenn en halff maanidt, jfra thenn thid Y haffue seett eller hørtt thette wort breff, saa frempt de icke wille suare oss 4 mark y breffue brodt, och bethale dog skyldenn ligeuell sidenn. Thette breff var giort y Oslo, torsdagenn for Bartholomej dag, paa Norgis rigis regimenttis thiennde aar, och beseglit med wortt secret, oss selff huoss werenndis.

7045.

1364 augusti 22.

Stockholm.

Konung Albrekt har genom upplysningar av biskop Nicolaus i Linköping och hans kapitel och genom egen erfarenhet funnit, att domkyrkan, till följd av prebendenas magra inkomster, krigsförluster och tyranners förföljelser, bragts till sådan fattigdom, att kanikerna sakna nödiga medel för sig själva och sina vikarier vid gudstjänsten. Eftersom konungen av sonlig vörndnad mot Linköpings domkyrka och hennes tjänare önskar bispringa dem, ger han, på begäran av biskop Nicolaus och med samtycke av ärkebiskop Petrus i Uppsala och tre andra biskopar, nio riddare, lagmannen i Östergötland Nils Jonsson och fyra andra väpnare, sitt bifall till att en tredjedel av fattigtionden från Linköpings stift för beständigt anslås till understöd åt kanikerna, dock endast åt dem, som själva residera i stiftsstaden och både vardagar och helgdagar närvara vid gudstjänsterna, men ej åt dem, som vistas utanför stiftsstaden vid sina sockenkyrkor eller annorstädes. Konungen befäller därför inbyggarna i Linköpings stift att årligen till fullo betala denna tredjedel av fattigtionden och föra den till sin sockenkyrka tillsammans med all annan tionde, och han påbjuder, att även för uppörden av denna tionde skola iakttagas alla de kyrkliga och kungliga stadganden, som de dittills fått beträffande uppörden av annan tionde.

Orig. [A] på perg. (61 × 11,2, uppveck 3,2 cm; 8 rader), Sv. Riksark. (= RPB 624).

Avskrift [B] i Registrum eccl. Lincopensis membr., fol. 12 r—v, bland »Privilegia episcoporum». — Avskrifterna i de Sparre-Bielkeska kopieböckerna (bl. a. B 7 och B 9, Sv. Riksark.) äro gjorda härefter, ej efter orig.; jfr E. Nygren, Registrum eccl. Lincopensis (1941), s. 130 f.; B. Lundberg i Nordisk tidskr. för bok- och biblioteksväsen 1944, s. 112.

Meklenburgisches UB XV (1890), n. 9293.

»Beseglingen skiljer sig från texten icke blott i fråga om beståndet av sigill utan också med hänsyn till dessas inbördes ordning.» Se härom S. Engström, Bo Jonsson I (1935), s. 272 ff.

Jfr breven 1364 ²³/₈ (SD 7047 och 7048) av Bengt Filipsson och Magnus Gisleson till deras landbor, 1364 ²¹/₁₀ (SD 7084) av biskop Nicolaus i Linköping, 1367 ¹¹/₃ av konungens fader hertig Albrekt av Mecklenburg och 1375 ¹¹/₁ av påven Gregorius XI.

Albertus Dei gracia Sweorum Gothorum que rex vniuersis presentes litteras inspecturis eternam · in Domino salutem · Non solum ex fidedigna informacione · venerabilis in Christo patris · domini Nicolai Dei gracia Lyncopensis episcopi · nobis dilecti · et sui capituli · sed eciam per magistram rerum · experienciam · in veritate conperimus · quod tam propter · exiles prebendarum ipsius Ly[n]copensis ecclesie redditus et prouentus · quam eciam propter guerrarum dispendia · et persequciones plurimas · tyrannorum · dicta · ecclesia · ad tantam inopiam · lacrimabiliter est deducta · quod canonici ibidem · neque sibi ipsis · neque vicariis suis · cultui deputatis diuino · ad sumptus necessarios · sufficiunt sicut decet Cupientes igitur · filiali affectu · ipsius matris nostre · Ly[n]copen-